

KOMÁROM és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik vasárnap reggel.
Előfizetési ár:
Helyben: Vidéken:
Egész évre . . . 4 korona | Egész évre 5 K 20 fill.
Fél évre . . . 2 " | Fél évre . . . 2 " 60 "
Negyed évre . . . 1 " | Negyed évre 1 " 30 "
Egyes szám ára 12 fillér.

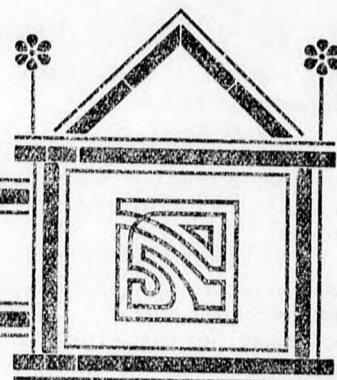
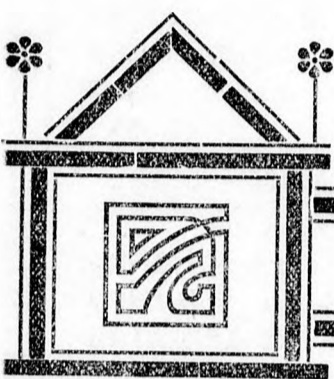
HIRDETÉSEKET
jutányosan számítva a kiadóhivatal vesz fel.
Apró hirdetések egyszeri közlése 10 szóig 50 fillér. —
Minden további szó 4 fillérrel több. — Nyiltéri közle-
mények jutányos díjazás mellett közöltnék.

Szerkesztőség:
= Pandató-utca 27. szám. =
Kiadóhivatal:
„Pannonia“ könyvkereskedés
Baross-utca 6. szám.
Kéziratokat nem adunk vissza.

III. évfolyam

1906. augusztus hó 19.

33-ik szám.

„PANNONIA“ Baross-utca 6.

K Ö N Y V N Y O M D A

≡ AZ ÖSSZES ≡
HELYBELI ISKOLÁKBAN
AZ 1906/7-ik ÉVBEN, HASZ-
NÁLANDÓ TANKÖNYVEK
FÉLÁRON

K Ö N Y V K E R E S K E D É S

IS KAPHATÓK A
„Pannonia“

könyv-, papir-, rajz- s írószer kereskedésben

Baross-utca 6-ik szám alatt.

Tanszerek dús választéka.

RÉTAY és BENEDEK

Oltárépítő és templomberendezési műintézete, egyházi szerek és zászlók gyára, elvállal templomok teljes berendezését, felszerelését, kifestését és kikövezését.

BUDAPEST, IV., Váci-utca 59. szám.

Üzletáthelyezés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy Megye-utca 572. szám alatt lévő jó hírnévnek örvendő

selyem, kelme festő és vegytisztító intézetemet

Klapka-tér 139. szám, Fektor-féle cukrázda mellé helyeztem át.

Megemlítem, hogy üzletem és műhelyem a legmodernebb alapon lett átalakítva és meg-nagyobbítva s így a nagyérdemű közönség legmesszebbmenő igényeinek is képes vagyok megfelelni.

Festésre vagy tisztításra elvállalok: mindennemű uri-, női és gyermekruhákat, csipke és tunisz függönyöket, bútorszöveteket, napernyőket, keztyűket és mind e helyen fel nem sorolt, de e szakmába vágó munkákat a legjutányosabb árban és a legszebb kivitelben. Festek vagy vegyileg tisztítok.

Vidéki megbízásokat a legrövidebb idő alatt eszközölök.

Szíves pártfogást kér

Milus János.

selyem, kelme festő és vegytisztító
Komárom, Klapka-tér.

Műhely: Nádor-utca 112. szám.

nélkül ne együnk levest.

Földbirtokos és gazda urak!

Van szerencsém tudomásul adni, hogy a legjobb minőségű zsák és mindennemű ponyva eladását és kölcsönzését a legjutányosabb árak mellett eszközölöm.

Gazdasági lópakrocok is nagy választékban legolcsóbban kaphatók.

Kivánatra árjegyzékkel készséggel szolgálok.

Teljes tisztelettel
Grünwald Lajos,

zsák ponyva és lópakroc raktára.

Komárom, Baross-utca 76. szám.

Maitz-féle sörcsarnokkal szemben.

Jelzálog Hitelügyi Intézet, Komárom.

Törlesztéses kölcsönök!

Van szerencsénk a „Nagyszabeni Földhitelintézet“ kizárólagos képviseletében a t. háztulajdonosok és földbirtokosok szíves tudomására hozni, hogy a pénzviszonyok alakulása folytán

törlesztéses kölcsönök

ujabban a következő kamatlábak mellett engedélyeztetnek:

1000 koronától 30.000 koronáig terjedő kölcsönöknél évi 4 1/2 % alap kamatra 30.000 koronánál magasabb kölcsönöknél évi 4 % alap kamatra.

A kölcsönök készpénzben fizettetnek ki! Magasabb kamatu kölcsönök konvertáltak. — Minden ügy két hét alatt elintéztetik.

Tisztelettel

Jelzálog Hitelügyi Intézet, Komárom
Vármegye-utca, 345. sz. (Megyeház mellett.)

Két jó házból való vidéki iskola növendék szeptember 1-ére teljes ellátással elfogadtatik. Cím a kiadóhivatalban.

Vidéki izr. szülők, gyermekei kik Komáromban tanulnak olcsó lakást és ellátást kapnak **Háber Mór** nál Komárom, Megye-utca.

Gyümölcs és szőlő sajtók,

„HERCULES“ folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel és nyomóerő szabályzóval a legmagasabb munkaképesség garantálva.

Hydraulikus sajtók különösen magas nyomás és nagy munkaképesség elérésére.

SZŐLŐ és GYÜMÖLCSÚZÓK és bogró morzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek fekvően és kocsira szerelve.

Lé-sajtók és gyümölcslé készítésére szolgáló bogróörök.

Aszaló készülékek gyümölcs és fűzelék aszalásra, gyümölcs-vágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabad. önműködő „Syphonia“ permetezők, hordozhatóan és kocsira szerelve a szőlők és fák permetezésére, a szegecs és tormáncs, valamint a vértetű kiirtására; szőlő ekék gyártatnak és szállítanak jótállás mellett a legjobb kivitelben

Mayfart Ph. és Társa
gazdasági gépgyárai, vasöntődéje és ekegyára által
Bécs, II. Taborstrasse 71.

Kitüntetve 560 arany, ezüst éremmel stb.
Részletes árjegyzék ingyen és bérmentve. Képviselek és viszontárúsítók kerestetnek.

KOMÁROM és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

<p>Megjelenik vasárnap reggel. Előfizetési ár: Helyben: Vidéken: Egész évre . . . 4 korona Egész évre 5 K 20 fill. Fél évre . . . 2 " Fél évre . . . 2 " 60 " Negyed évre . . . 1 " Negyed évre 1 " 30 " ———— Egyes szám ára 12 fillér. ————</p>		<p>HIRDETÉSEKET jutányosan számítva a kiadóhivatal vesz fel. Apró hirdetések egyszeri közlése 10 szögig 50 fillér. — Minden további szó 4 fillérrel több. — Nyilttéri közle- mények jutányos díjazás mellett közölhetnek.</p>	<p>Szerkesztőség: Pandató-utca 27. szám. Kiadóhivatal: „Pannonia“ könyvkereskedés Baross-utca 6. szám. ———— Kéziratokat nem adunk vissza. ————</p>
---	--	--	---

III. évfolyam

1906. augusztus hó 19.

33-ik szám.

Bodóné.

Mindenki ismeri erről az uri asz-
szonyságról szájról-szájra járó köz-
mondást, hogy mindég másról beszélt,
mikor a bor árát kérték. De ki hitte
volna, hogy ez a humor, a kérdések
elől való kitérésnek ez a módja a
közügyek intézésénél is polgárjogot
nyerjen s diplomatiái magaslatra emel-
kedjék!?

No hát erre is van példa. Komá-
rom e tekintetben is vezet, a közügyek
intézésébe immár a Bodóné féle rend-
szer is életbe lépett. A ki kíváncsi
arra, hogy a város háztartásának ügyei
miként folynak az tapasztalhatta a
legutóbbi törvényhatósági közgyűlésen,
hogy ez a fáradsága hiába való.

A városházánál úgy gondolkoztak
eddig a vezetők, hogy a mit ők meg-
csináltak, az jól van megtéve; minek
azt másoknak is tudni, csak a naiv
emberek kíváncsiak, de a komoly fér-
fiak belenyugosznak mindenbe a mit
a bölcs tanács elvégez. Mi köze is
lehetne ahhoz a polgárságnak, hogy

hova teszik a pénzt a városházánál
és mire költik el a város vagyonát!

Jobb dolga nem volt a városnak
soha, mint az utóbbi években; a ha-
ladás és fejlődés hihetetlen mértékben
örvendeztette meg az embereket, dicsé-
ret zengett mindenfelé; daczára, hogy
apróbb és nagyobb tóbbenöcskék is
bele-bele markoltak a kasszába s a
fogyasztási adóhivatal révén is eluszott
egy csomó ezres pénz még mindig
volt bőven a három millios kölcsönből
futotta mindenre, sőt még a pótdó
százalékot is sikerült leszállítani, a
költségvetés pompásan bevált, a száma-
dások simán mentek keresztül és se-
hol nagyobb boldogságban, megelége-
désben nem éltek az emberek, mint
Komáromban.

De hát nincs az a sok a mi elne
fogyjon. Ugy látszik ennek a törvény-
nek igazsága városunk háztartására
nézve is áll. A milliók itt is elfogytak,
hogy hova azt az ördög tudja. Elég
az hozzá, hogy újabb kölcsönre van
szükség: de ha valaki azt akarja tudni,
hogy a rengeteg pénz hova lett: úgy
tesznek mint Bodóné, mindenről be-

szélnek csak arról nem, hogy tulaj-
donképen hova költötték el; elégedjen
meg a város adófizető polgársága az-
zal, hogy elfogyott. Volt, nincs.

Csodálatos, hogy a számadással
nem mernek előállani. Nem egy kér-
dést vetettünk fel már mi is, de min-
dig szépen agyon hallgatták, választ
nem kaptunk rá, hogy egyes dolgok
mibe kerültek.

A méntelep telkének megvásárlá-
sára is meg volt a 32000 korona, most
azonban, a mikor a vételért ki kellene
fizetni kiderült, hogy ez a pénz is
elfogyott, a költségvetés megemész-
tette és most újra kölcsönt kell fel-
venni.

Költöttek bőven mindenre, a mi
épen eszükbe jutott; ha a költségvetés
illető rovata nem futotta, hozzá nyul-
ták a másikkhoz, elköltötték azt a pénzt
is a minek más volt a rendeltetése és
pedig elköltötték a közgyűlés tudta,
akarata és beleegyezése s felhatalma-
zása nélkül.

Hát jó urak nem szégyenlik ma-
gukat!? Nem éreznek valami belső lelki
furdalást, a felelősség érzete nem kelt

„KOMÁROM és VIDÉKE“ TÁRCZÁJA.

A „Postaréten“*)

A „Postaréten“ egy emlék előtt
Alázattal letérdelek
És ajkam csendes, mély sóhajban
Áhitatos imát rebeg.

Nem a Megváltó szent szimboluma,
Óh nem a hit keresztje ez!
Egy szürke kódarab csak éppen,
Mely három vértanút fedez.

De én nekem ama keresztnél
Sokkal drágább ez emlék!
Mintha a magyar nemzet megkövült
Fájdalma előtt térdepelnék...

E szép hazában szerteszélyel
Óh hány van ilyen kódarab!
Mely hirdeti, hogy egykor összetörte
Lánczát a rab...

És elnémult a láncz csörgése
Ahogy a zsarnok intett;
És lengő bitófán lezárult
Sok büszke férfias tekintet...

... Mert így fizettek egykoron
Azoknak, kik hívek valának,
Kik fájó szíve dobogását
Hallgatták e szegény hazának.

Biz' annak az ősi szokásnak
Magyar földön van a hazája,
Hogy az Efiálteszek áldozatát
Gyalázatos bitófa várja
Nagy Lajos.

EGY DÉZSA HIDEG VIZ.

Írta: ZSOLDOS LÁSZLÓ.

A szép szőke asszony nyujtózkodott
egyed, mint a doromboló macska, azután
félíg lecsukott szemehéja alól rezignáltan pil-
lantott Gizikére, aki szemközt ült vele a zöld
kanapé csücskéjében

— Hm, milyen könnyen is kiábrándul
az asszony néha az urából!

Gizike, ez a tapsifüles süldő menyecske,
gyerekes kíváncsisággal kapott a szép házi-
asszony bársonyos, fehér keze után:

— Hát igen, angyalom, mond el már,
miért ábrándultál ki az uradból?

*) Marosvásárhelyen Gálffy, Török és Horváth
vértanúk síremléke; az önkényuralom idején 1852-ben
mindhármát felakasztották.

Erzsi, — mert ez volt a neve — kissé
kölletlenül huzta félre a szája szélét.

— Nős, kedvesem ha erővel tudni aka-
rod, elmondhatom. Az eset úgy történt, hogy
utóbbi időben, a jó ég tudja, miért, egyszerre
csak bolondjában féltékenykedni kezdtem az
uramra. Csak isten a megmondhatója, amennyi
gyötrelmet én kiáltam. Ha mellém ült,
már félttem, hogy idegen parfüm illatát fo-
gom érezni a ruháján, a kezén; ha megcsó-
kolt, úgy éreztem, hogy a csókja helyén
forróság lepi el a bőrömet, és arra gondol-
tam, vajjon nem másvalakit csókolt-e meg
ugyanazzal az ajakkal csak egy félórával is
azelőtt. Szóval: szenvedtem, mondhatom,
rettentően szenvedtem. Ezt te, piczikém,
természetesen nem próbáltad, ugy-e? Azelőtt
én sem, csak a legutóbbi időben. De hát én
szerettem az uramat.

— Akkor bizonyosan még most is sze-
reted — vélekedett a kis Gizi. — Erzsi
asszony immel-ámmal vonogatta gömbölyű
vállát.

— Ki tudja, — suttogta halkan, szinte
bánatos hangon. Kis idő múlva folytatta:

— Nem is tudom, miért voltam annyira
féltékeny; okom nem volt rá a legcsekélyebb
sem; igazán a legcsekélyebb sem. De hát

önökben aggodalmakat, hogy sáfarkodásukról számot kell adniok? Azt hiszik talán, hogyha másról beszélnek, még továbbra is megtéveszthetik a közönséget? Nem gondolták meg, hogy a mesterségesen összeállított költségvetés és az a gazdálkodás, a melyet a város pénzével és vagyonával folytattak keservesen megboszulják magukat?!

Sokszor megmondtuk, hogy a költségvetés megboszulja magát, mert, hogy a pótdadót leszállíthassák és így szép színben tüntethessék fel magukat, a város bevételeit rendszerint magasan irányozták elő, kiadásait pedig alacsony összegekben vették fel, a minek eredménye az lett, hogy a bevétel leszált, a kiadás ellenben emelkedett s beálltak a költségvetési zavarok és szaporodott a deficit, a min úgy segítettek, hogy a más célra szánt pénzt használták fel.

Ime a rendszer következménye most már kezdi magát megboszulni; a mit rég megjósoltunk, hogy hihetetlen terhek szakadnak a polgárság nyakába — rövid idő alatt be fog következni. A városnak kifizetetlen tartozásai vannak, a nagy kölcsön pedig elfogyott, a városnak legszükségesebb építkezései hátra vannak; elmaradhatlan tehát, hogy a pótdadót emelje a város, a mi a nehéz életviszonyok között érzékenyen fogja sujtani az adófizető polgárságot.

De nem akarunk még most ítéletet gyakorolni a város gazdálkodása felett, mert hisz a számadás lesz hivatalosan felderíteni, hogy milyen a város pénzügyi helyzete és a törvényhatósági bizottságnak képezi feladatát, hogy világosságot derítsen arra, miként folytatták itt a gazdálkodást.

Azt hisszük, hogy a főispán is meggyőződött a közgyűlésen arról, s a bizottsági tagok is belátták, hogy itt komoly intézkedésekre van szükség és az eddig követett rendszert tovább folytatni nem lehet.

A tanítók memoranduma.

A községi iskolánál a tanító testület kebelében az igazgató-tanító iránt táplált érzelmekre és annak magatartására vonatkozólag az itteni sajtóban hosszabb tollharcz indult meg. Erős kísérletek is történtek arra, hogy a dolog elsimitassék. Mi voltunk azok, a kik az igazgató törekvéseit először nyilvánosságra hoztuk s a tanítók memorandumának nyilvánosság elé bocsátását sürgettük. Ezt az emlékiratot, mely az állapotokra élénk világot vet sikerült megszereznünk és szóról szóra az alábbiakban közre adni:

„Nagyságos Tanfelügyelő Ur! A komáromi községi elemi iskola igazgató-tanítójának, a jelen tanévvel igazgatói megbízatása véget ér; már pedig úgy az iskola zajtalan tovább munkálkodása, mint alulírott s első sorban érdekelték lelki megnyugtatására kívánatos, hogy e kérdés minél előbb megoldassék.

A törvény szerint e kérdés megoldásában az első lépés, az intézkedés és a végső eldöntés joga nagyságos Tanfelügyelő urra van ruházva, a mi az alább elmondandó áldatlan körülmények között nekünk az egyetlen megnyugtatónk a jövőre.

Nagyságos Tanfelügyelő Ur! Az igazgató-tanító a községi elemi iskolában a *primus inter pares* elve alapján áll, tehát úgy a személyes érintkezésben, mint hivatalos működésében egyaránt se több, se kevesebb, mint igazán csak: *első az egyenlők között*. Sajnos, ezt a lelépő igazgató-tanító sem a személyes érintkezésben, sem a hivatalos működésben nem tartotta szem előtt soha,

elannyira, hogy immárom csordultig telt elkeseredésünk pohara úgy *egyenként*, mint *egyemben*.

Elvégre is türethetetlen s elviselhetetlen az, a mikor az igazgató-tanító azért *hízleg* fölfelé, hogy *parancsolhasson* lefelé. Egyáltalán: kiméltelen, gúnyos, kicsinyeskedő, pellen-géreskedő s minden jóindulatu komolyságra képtelen. Mint kolléga nemhogy nem is törődik a *kartársi szeretet*, összetartás s együttvaló munkálkodás istápolásával, sőt egyenesen az ellenkezőjén munkálkodik, a mikor *zúg-üléseken*, külön-külön kapacitálja és *lázítja* egyik kartársat a másik ellen és így a *szakadallan intrikával* a tantestületet káros frakciókra osztja. A zúgüléseken a fiatal kartársak előtt az érdemes, öregebb kartársokról bántólag és sértőleg nyilatkozik; viszont az öregebb kartársak előtt a fiatalokról, mint éretlen elemekről beszél, így aztán a tantestület kebelében az egymás iránti *közbeesülést* teljesen *lerombolja*.

Nagyságos Tanfelügyelő Ur! Lehetetlen az, hogy a *fák az égig nőjjenek*. Lehetetlen az, hogy városunk népoktatásának intézői már másodízben azért tiltették volna a lelépő igazgató-tanítót a nyakunkra, hogy *apostoli munkálkodásunkat* megbénítsa, lekicsinyelje; *köztekintélyünket* kifelé lerombolja, befelé pedig *közbelkénket* teljesen feldulja legszentebb érzelmeinket nap-napután gúnyolja, *hazafiságunkat* elfojtsa, ambíciókat kiölje, *munkakedvünket* teljesen letörje. De ha így volna, avagy ha csakugyan így van, (a mint azóta csakugyan bizonyult Szerk.) akkor még inkább és éppen azért futunk nagyságos Tanfelügyelő ur oltalma alá s atyai jóindulatához, ismert igazságérzetéhez, s irányunkban mindenkoron, különösen az utóbbi időkben jóleső melegséggel és hálával tapasztalt szívjóságához apellálunk, mely szerint kegyeskedjék a lelépő igazgató-tanító helyett vezető kartársul közülünk azt kijelölni, — törvényadta jogánál fogva — a ki elődjével ellentétben, mint igazgató: *igazságos* és *igazi szaktudással* felvér-

én féltékeny akartam lenni, — s alig halhatóan fölnevetett — és ezzel vége! És gyanus volt nekem minden, a legaprólékosabb, legjelentéktelenebb kicsiség is, amivel ezt az én féltékenységet táplálhattam, szithattam. Oh, hidd el kicsikém, jó dolog féltékenynek lenni . . .

Amaz hitetlenül nézett az ábrándos szemekbe s nem felelt semmit.

Próbára teszem, gondoltam — szötte tovább a másik, — s akkor meglátom, ha vajjon alaposak-e aggodalmaim?

— És alaposak voltak? Próbára tetted? Érdekes.

— Igen próbára tettem, még pedig igen egyszerű módon. Erősen elváltotztott kézírással irtam egy meglehetősen émelyítő szerelmes levelet, olyant, amilyent egy afféle irhat; azután belétem egy borítékba, s a főpostán feladtam. Választ poste restante kértem tőle. Rendez-vous is ajánlottam neki, — természetesen, kissé finoman. Tudod édesem abban a levélben minden meg volt, ami egy tisztességes szerelmes levélhez szükséges. Forró epedés, visszafojtott vágy, önértzetre és kielégítetlen szerelemre, meg női jó hirnőre való hivatkozás; szóval minden, amivel csak el lehet csavarni egy férfinak a

fejét. Még aláírás is volt rajta. Természetes, nagyon köznapi nevet választottam.

— Például Szabó Máriát, — nem?

— Nem; Nagy Boriskát. A Boriska névhez, úgy számítottam, valami bogárszemű fekete szépséget fog elképzelni. Ömlengéseim alá tehát szépen odakanyarítottam, hogy: az aki mindig önre gondol, Nagy Boriska . . .

— De legalább eszedetl egy kis diszkrétióval, — vagy nem?

— Hogyne, nagyon is! Megirtam, hogy én, már mint Nagy Boriska kisasszony, nem vagyok olyan, mint a többi nő, és hogy az én szívemben igazi, tiszta szerelem lobog, és . . .

— Mikor adtad fel? — szakította félbe Gizike asszony.

— Kedden; aztán . . .

— Mikor jött meg? . . .

— Aztán mindjárt másnap megjött. Én vettem át. Úgy rémlett akkor, mintha a levélhordó valami szánakozó tekintettel nézett volna reám. Jézus. — villant meg az agyamban — hátha csakugyan megcsalt! Nem most, amikor próbára akarom tenni, megcsal-e, hanem máskor, már régtől fogva. Talán — ki tudja talán elejétől kezdve? Mert ugyan miért nézne rám most is ez a postás,

ha nem azért, mert bizony ez már nem is az első levél, amelyiket idegen női irással megczímelve hozott neki, akármikor, évek óta, olyankor, amikor nekem még eszem ágában sem volt a szerelemföltés!?

Szinte megborozadtam a következményektől, amelyeket ez a meggondolatlan próbatét maga után vonhat. Teremtő atyám, ha csakugyan, ha komolyan válaszolni talál erre a levélre, s énnekem a tulajdon két szememmel kell majd látnom a választát poste restante a főpostán, s végig kell olvasnom, mely napra és melyik órára ígér találkát annak, annak . . .

Kaczagott:

— Annak a hölgyikének, akit én kreáltam neki, hogy ő essék be a verembe, holott már is éreztem, hogy magam estem bele . . . Minden egy pillanat alatt rontott az agyvelőmbé. A szegény levélhordót meg majd kilöktem. A szegény — haha — igazán majd kilöktem. — S olyan jóízűen nevetett melléje.

— Ugy bizony, — folytatta a mikor abbahagyta a nevetést, — szépen beleakadtam a magam állította csapdába.

— Aznapi délben ugyanis az én drágalátos uram a rendes időben hazajött, s cso-

tezett, egyenes lelkületű *köztelenség* léssen; mint kartárs pedig jó és balsorsunkban velünk mindenha együtt érző pályatársunk leend.

Nagyságos Tanfelügyelő Ur! Ugy egyenkint, mint egyetemben a *sérelmek hosszú sorozatát* állíthatnánk össze, de a jó ízlés és Nagyságod velünk együtt érző atyai mivoltja *egyelőre* fölment bennünket a további részletezéstől. Bizva bizunk tehát Nagyságos urunk bölcs és szive sugallta ítéletében, alázatos szolgái (14 aláírás).

A memorandumot aláírta a tantestület abszolút többsége s az eltávozottak is levélben nyilatkoztak arról, hogy annak tartalmával egyetértenek s az aláírottakkal szolidaritást vállalnak.

A tanítók ez emlékiratukat egy hármasküldöttség útján közvetlen a június havi vizsgák után a kir. tanfelügyelőnek saját kezébe adták, a mikor az el nem sorolt sérelmek is elsoroltattak, miután a tanfelügyelő *konkrét eseteket* kért, ezeket a küldöttség tagjaitól *szóbelileg* volt alkalma bőségesen hallani.

Ezek dacára máig se határozott. Igaz, hogy a memorandumot átadó küldöttségnek azt mondta, hogy „*egyelőre mindezeket tudomásul veszi*, de mielőtt határozná, bevárja az iskolaszék álláspontját, noha azt csak tájékoztató végett teszi, mert ez az ő törvényes hatásköre, még az iskolaszék határozatával homlokegyenest is s a törvény utasítása szerint ő neki csak azt kell szem előtt tartani, hogy a kit megbiz, az: feltétlenül *kiemelkedő szaktudású*, megbízható és kartársai előtt is elismert *tekintély* legyen, stb.“

Nos mit szól ehhez az iskolaszék és mit szól hozzá Lakatos Károly! . . .

Városi közgyűlés.

Komárom, 1906. aug. 16.

Egyetlen tárgya volt a csütörtökön megtartott városi rendkívüli közgyűlésnek, de elég volt arra, hogy mint a legtisztább acél tükkör

dálatoskép a legszeretreméltóbb képpel nézett a szemembe. Nyilvánvaló, hogy ez csupán én előttem volt csodálatos, mert hiszen alkalmasint azelőtt is mindig úgy nézett rám. Csakhogy én aznap már egészen meg voltam habarodva. Azt képzeltem, egy bűnös férj sunyiságával kell majd félrefordítania a fejét, vagy kell lesűtnie a szemét, amikor azt a levelet átadtam neki. Dehogy! Eszébe sem jutott! Kissé meglepetve nézte a czimzést, kérdezte, mikor hozták, és megnézte a bélyeg keltét. Azután némi érdeklődéssel vizsgálgatva a borítékot, beosont a szobájába.

— És? — Kérdezte mosolyogva Gizi.

— Én is kipirultan állottam az ebédelőben, háttal fordulva az ő szobájának. Egyszerre, alig hogy felbontotta a levelet, hallom, hogy csöndesen behuzza az ajtót.

— Ah, gondoltam — tréfára igyekezőn fordítani azt a fölötte kellemetlen érzést, amely megszállt, — ah, így vagyunk! Hát az én kitűnő férjemuramat még egy ilyen ösmeretlen valami is érdekli? Na jó! és elfutott a méreg, hogy majd megpukkadtam — ez egyszer ugyan megjáród velem, szentem! Alaposan nevetségessé foglak tenni, ha felelni mersz neki! A föld alá fogsz bujni

megmutassa azt, hogy a város költségvetése nem nyugszik reális alapokon, hogy az egész költségvetés nem ér egy hajtófát s hogy olyan gazdálkodás folyik nálunk, a melyhez hasonlót a legrendezetlenebb kupaktanácsban sem találunk. Mint a rossz gazdasszony a hogy a konyhapénzt elkölti piperére, úgy fogy el városunk háztartásában a pénz cifrázkodásra.

Ha nem lett volna olyan szomorú a dolog s nem a város adófizető polgárainak a zsebére megy, hát kaczagni lehetett volna azon a kapkodáson a mit a tanács a közgyűlésen véghez vitt, mint a kenderáztatóban a halak úgy kapkodtak a friss levegő után, vagy mint a ki a hinárba kapálódik annál jobban bele bonyolódik minél jobban igyekszik belőle menekülni.

A méntelep céljaira szükséges telek 44000 korona vételárának mikénti előteremtéséről volt szó; a méntelep építését ugyanis meg kell kezdeni s így a telek vételárának kifizetése sürgőssé vált s gondoskodni kellett a pénzről. A közgyűlés nem kis meglepetésére azonban kiderült, hogy a telekre meg volt a pénz, ez a kiadás a költségvetésbe fel volt véve, de hát elfogyott más valamire, hogy mire, azt a közgyűlés nem tudhatta meg. Volt pénz, de nincs. Hogy hova lett, arra minnek is volna kíváncsi a közterhek sulya alatt görnyedező szegény adófizető polgár! A bölcs tanács úgy segít a bajon, hogy azt javasolta: vegyen fel a város a méntelep telkének kifizetésére újabb kölcsönt. A hárommillió kölcsön úgy látszik szerencsésen elfogyott; azt mondják ugyan, hogy még van belőle s a méntelep telkének megvásárlására felvett összegből is van 27000 korona, kisült azonban, hogy csak papíroson és abból nem lehet fizetni, azért kölcsön útján kell beszerezni az egész vételárt.

Kálmán Rudolf főispán, a ki komolyan fáradozik a város felvirágoztatásán és közügyeink javításán, felette lesújtó ítéletet gyakorolt a város gazdálkodása felett a midőn kijelentette, hogy a költségvetés nem nyug-

szik reális alapokon, mert a költségvetés rovatai nem lettek betartva.

A közgyűlés bizony a város ügyeinek intézése körül oly dolgokat derített fel, a mik egyáltalán nem lehetnek megnyugtatók a polgárságra, mivel újabb és újabb terheket jelentenek; rengeteg pénzt költ el a város, folyton csinálja az adósságokat anélkül, hogy a polgárság helyzetén ez javítana.

A közgyűlés iránt különben nem volt semmi érdeklődés, a bizottsági tagok csak tizen jelentek meg. Az igaz, hogy az ügyre ez igen mindegy volt, de ennél az egy tárgynál a városi gazdálkodásnak sajátságos jelenségei tárultak fel.

A közgyűlésről tudósításunk a következő:

Kálmán Rudolf főispán a megjelentek üdvözlése után megnyitotta a közgyűlést s áttért a tárgysorozatra, a melynek egyedüli tárgya volt a méntelep céljaira megvásárolt telek árának mikénti fedezése.

A tanács, miután fedezet nem áll rendelkezésére, mert a nagy kölcsönből a víz- és gázmű felállítása után megmaradt összeget a Báro Eötvös utcái és újvárosi csatornázás felemésztette, azt javasolja, hogy 44000 korona kölcsön vétessék fel a Komárom vidéki takarékpénztárnál, mivel a telek vételárának kifizetése az építkezés megkezdhetése folytán sürgőssé vált. E kölcsön visszafizetésére a regalé kötvényből még meglévő 32000 koronát jelöli meg, a melynek e célra fordítása felett a törvényes formák megtartása mellett később tartandó közgyűlés fog határozni. A telek 24000 □-öt tesz ki.

Markovics Gyula szólott első sorban a kérdéshez, úgy tudja, hogy a telek vételére 32000 korona a nagy kölcsön terhére fel volt már véve, de hogy ez hova lett, arról nem tud semmit, kíváncsi mire költötték el. A hárommillió kölcsönről való elszámolást már kérte, de erről sincs számadás, a pénzügyi bizottságban sem tudják a tagok, hogy miként áll a város. Azt hallja, hogy 27000 ko-

Ő pedig — óh én ostoba! — szinte magába mélyedve motyogta.

— És egyszerre olyan halgatag lett. Emlékszel?

S be sem várva a választomat:

— Nos lelkem nem emlékszel, hogy az az öreg ur, aki mellette ült, Boriskának szólította azt a hölgyet? Nem emlékszel?

Ezzel elővette zsebéből a saját levelet, oda tartotta az orrom elé, és elbizakodott hangon csufondárossan, de azért mégis roppant önteltséggel nevetve így szólt:

— Nézd, a kis csacsit, — olvasd!

Gizike a stüldő menyecske, mint a csipogni készülő madár a csőrét, kinyitotta a száját, mintha mondani akarna valamit.

Erzsi azonban, az elbeszélő lanyha bosszankodással intett a kezével, miközben igen különös arcot vágott:

— Hadd el kérlek! Ez az őszinteség és az a képzelődő önhietség így együtt . . . hidd meg, Gizikém, hogy a nagy trémázásaim után, amik az egészet megelőzték, ugy esett nekem ez a dolog, mintha valaki egy dézsa hideg vízzel nyakonöntött volna . . .

szégyenedben, úgy kifigurázzak! — És mint amikor nagyon savanyu almába harapunk, amelyikről a háziasszony iránt való udvariasságból azt kell mondanunk, hogy édes, fanyarul mosolyogtam melléje.

— Akárcsak mostan, elmélkedett a kis barátom.

— Meglehet. Hanem elég az hozzá, hogy a cseléd betálat és hivta ebédhez. Ki jött. Arcza nyugodt volt, szinte derült. Fürkésző pillantást vettem rá: vajjon mi megy végbe most ebben az emberben? Ennek az új, vagy éppen újabb kalandnak a részletével foglalkozik-e, vagy a cselét vette volna észre, avagy . . . dehogy foglalkozott, de hogy vett észre valamit! A hajamat czírogatta az élhetetlenje! A veséjébe szerettem volna látni.

— Miért nem eszel? — kérdeztem szárazon.

Rám nézett; mosolygott, édeskészen és szerelmesen, de, hidd meg, főképp bosszantóan. És minden különös bevezetés nélkül egyszerre csak, képzeled, azt kérdezi tőlem, emlékszem-e arra a gyönyörű fekete nőre, aki mult vasárnap ott ült szemben velünk egy asztalnál a Városligetben, a kioszkban?

— Emlékszem, igazán szép nő volt, feleltem, nem tudva mire vélni a kérdést.

rona még van, hanem hogy hol, tájékozva erről sincs. Ha pedig meg van a pénz, akkor ne vegyen kölcsönt a város. A költségvetést sem tartja reálisnak.

Follinus Árpád főszámvevő választott Markovics Gyula szavaira s azt mondja, hogy a nagy kölcsönről szóló számadás nem volt elkészíthető, miután még egészen felhasználva nincs, a kölcsön alapnak követelése is vannak a házi és közúti pénztáron, a mi 32000 koronát tesz ki, — a terhelő tőkék kamatainál szintén nagyobb eltérés mutatkozott. Utalt arra is a főszámvevő, hogy az egyes pénztáraknál történt átutalásokra vonatkozó számadásokat a közgyűlés elfogadta és egyhangulag jóváhagyta. Felemlítette, hogy a nagy kölcsön felvételénél is *később* derült ki, hogy az nem illetéktelen és így erre 10.000 koronát kellett kifizetni. — Hát ez is egy olyan újabb adat a város ügyeinek viteléről, a mi nem lehet megnyugtató. A nagy kölcsönről szóló számadásnak előterjesztését is megígérte, hogy ez az őszi közgyűlés előtt tárgyalható legyen.

Tátray József szól még, sajnálatát fejezi ki, hogy a hatóság a kölcsön elszámolása iránt későn intézkedik, a javaslatot azonban elfogadja. Follinus Árpád választott még, hogy a napló szerinti számadások készek, csak a czimlemek szerinti számadás nem volt elkészíthető.

Kálmán Rudolf főispán nem ismeri a kölcsön eredetét, de azt látja, hogy a 32.000 korona felhasználott. A házi pénztár pedig nem volt abban a helyzetben, hogy visszatérítse a kölcsönt, a mi a költségvetésbe a telek árára fel lett véve. A költségvetés rovatai nem lettek betartva és e szerint a költségvetés nem nyugszik reális alapokon. Indítványozza, hogy a nagy kölcsön elszámolása a szeptemberi rendkívüli közgyűlésen tárgyalassék. A közgyűlés ezután a tanács javaslatát s a főispán indítványát egyhangulag elfogadta s ezzel szétoszlott.

H i r e k.

— **Kostoló.** A jótékonyágnak és nemeslelkűségnek legtisztább forrása a női szívekben fakad. A Protestáns Jótékony Nőegylet évről évre bizonyosságot tesz arról, midőn a kostoló rendezésével, mely oly nagy népszerűségre tett szert, az emberbaráti jótékonyág gyakorlására keresi meg a módokat.

Mult vasárnap tartotta meg a protestáns nőegylet ezidei kostolóját a Dalegyesület kerti helyiségében, a mely ezuttal is fényesen sikerült. Daczára, hogy hűvös volt az est, s az idő nem volt kedvező igen sokan vettek részt a kostolón, de sokkal nagyobb számban látogatták volna, ha a Dalegyesület kertje úgy volna berendezve, hogy a nyári könnyű öltözetben levő hölgyek hűvös idő esetén megfelelő helyiségbe jöhetnek össze. A kostoló

anyagi sikerére is kedvező volna, ha ott kellő berendezést találhatna, a mennyiben több rendbeli oly kiadástól szabadulna meg, a mit most kénytelen viselni.

Már kora délután mozgalmas élet uralkodott a kostolón, a rendezők sürgés forgása, a sok szép leány készülődése gyönyörködte a vendégeket. Este felé pedig sűrűn érkeztek a vendégek s a fehér asztalok körül megélnékül az élet, a lányok nagy ügyességet fejtettek ki a virágok és képes levelezőlapok elárulásában, s a kostoló kiszolgálása körül, sőt talán tulbuzgalmat is fejtettek ki, a mennyiben az egyes étel és ital adagok árát a meghívón jelzett ártól eltérőleg kissé felszöktették. Ezt nem kifogásként hozzuk fel, csupán csak azért hívjuk fel a rendezőség figyelmét, hogy a jövőre e tekintetben gondot fordíthasson a megszabott árak betartására, nehogy a kostoló népszerűségét kockáztassa.

Egyébként öszinte elismerés illeti a rendezőséget és a lányokat, a kik lelkes buzgalommal fáradoztak a mulatság sikerén.

De a táncból is kijutott a hölgyeknek; kilencz óra után megkezdtek a táncot s a legvidámabb hangulatban folyt a hajnali órákig; a fiatalság szintén kitett magáért. A négyest vagy 100 pár táncolta.

— **A függetlenségi kör közgyűlése.** A komáromi függetlenségi kör az Aranyhordó szállodában levő körhelyiségében ma délelőtt 1/2 11 órakor rendkívüli közgyűlést tart. Tárgyai: Az alapszabályoknak szükségessé vált módosítása, továbbá az elnöki és jegyzői lemondások feletti határozat hozatal. Azt hisszük, hogy az elnöki kérdésben a kör tagjai komolyan azon magasabb rendű szempontokat fogják irányadóknak tekinteni, a melyek a kört régebben is vezérelték.

— **Dalestély.** Szerdán este tartotta meg a kath. énekhar Molecz Tivadar karnagy vezetése alatt a legényegylet helyiségében szépen sikerült dalestélyt. A nem épen nagy számu, de érdeklődő közönség előtt a nagykanizsai dalversenyen előadandó darabjait mutatta be. A „Szabadság, dicsőség“ König Pétertől ez a nagykanizsai dalverseng, összdarabját, továbbá a „Daloljatok“ Hoppe Dezsőtől szintén a verseny összdarabját nagy tudással s szép precizitással adta elő az énekhar, ugy az „Imádságom“ Gaal Ferencőtől, a verseny szabadon választott és „Honszerelem“ Dr. Réffy Gézától, a verseny kötött darabját hatással énekelte az énekhar. A ritka figyelmes s finom hangáryalatokkal tartott előadás a közönséget öszinte tapsra ragadta. A kar bátran kiállhat a versenyre s bizonyára dicsőséget fog aratni. A dialóg és bohózat előadása szintén sikerült volt. Kiemelkedő részét képezte az estélynek a 10 éves tagok kitüntetése. Ivanics Gyula az egyesület alelnöke szép beszéd kíséretében nyujtotta át a díszokleveleket Bencsát Flori, Juhász József és Kis Istvánnak. Az estélyt természetesen táncz fejezte be.

— **Iparkamarai kültag választás.** F. hó 7-én volt Nagymegyeren Szarka Béla nemesőcsai tb. főbíró elnökelete alatt az iparkamarai kültag választás. A kereskedők részéről Schlesinger Gyula; az iparosok részéről pedig Reiner József lettek egyhangulag megválasztva. A nagyigmándi kerületben pedig 1—1 rendes 1—1 póttag választása a kereskedőkre nézve aug. 7-én az iparosokra nézve aug. 8-án folyt le Kisbér községében. A kereskedők részéről megválasztott rendes

tagnak Márkus Zsigmond, póttagnak Turcsányi Géza; az iparosok részéről rendes tagnak Lork Albert, póttagnak Kele István.

— **Katholikus nagygyűlés.** A Katholikus Szövetség igazgatósága végleg megállapodott a katolikus nagygyűlés idejét és programját illetőleg. A nagygyűlés idejéről szeptember 23., 24., 25. és 26-ikát határozta meg. A gyűlés helye most is Budapesten a Vigadó lesz.

— **A földmives iskola vizsgája.** A komáromi m. kir. földmives iskolában a másodéves tanulók évvizsgálata ma lesz, a melyre az érdeklődőket ez uton is tisztelettel meghívja az iskola igazgatósága. A vizsgálat délelőtt 9 órakor kezdődik.

— **Egyesületi közgyűlés.** A komáromi iparos ifjuság önképző egyesülete — miután a belügyminiszter az évi közgyűlésen véghez vitt választásait megsemmisítette, — csütörtökön délután tartotta meg tisztújító közgyűlését. Az egyesület sajnálatlalt vette tudomásul Mihola János rendőrkapitány és volt elnökének lemondását. A közgyűlés egyébként a legnagyobb rendben folyt le. Az egyesület vezetősége ezuttal közmelegnyugvásra a következők választották meg: Elnök: Fülöp Zsigmond, alelnök: Lenhardt Mihály, titkár: Gruber Lőrincz, jegyző: Szűcs Lajos, pénztáros: Koczor Gyula, ellenőr: Kvatek Ferencz, könyvtáros: Farkas István, háznagy: Pongrácz Sándor. A választmányba a rendes tagok sorából: Bíró Gyula, Gregosits Géza, Heindl Lajos, Horváth István, Jandó Lajos, Laky Ignác, Luka Péter, Mészáros Lajos, Nagy Géza, Ney Ödön, Németh Béla, Paál József, Prantner Lipót, Petőcz Károly, Szenássy János, Sternthal Károly, Tassy Lajos, Telepi József, Tóth Jenő, Widinszky Géza. Pártoló tagok sorából: Balogh Miklós, Domány János, Györke Sándor, Puhár Károly, Scheiner József, Zechmeister János.

— **Adózók figyelmébe!** A város polgármestere hirdetményileg közzé teszi, hogy az 1906. évi egyenes adók főkönyvi előírása a városi számvevőség által befejezetett. Felhívja egyuttal az adózókat, hogy a kik már az előző évben valamely adóval megtróva voltak, és így adókönyvecskével bírnak, adókönyvecskéik kiegészítése végett f. évi november hó 15-ig a városi számvevőségnek jelentkezzenek. Az új adózók könyvecskéje vétiv mellett fog kézbesített.

— **A vendéglősök szövetkezetének kiterjesztése.** A komáromi vendéglősök és korcsárosok szikvizelőállító szövetkezte mind nagyobb térre terjeszti ki működését, hogy a közönség igényeit kielégítse. A szövetkezet nagyobb sörraktárt fog berendezni. Prantner Lipót elnök most azon fáradozik, hogy borpinczét rendezzen be a szövetkezet, a mely által a vendéglősök kiténő borok könnyebb bevásárlásához juthatnak s így a közönség is.

— **Házzámok bejelentése.** Mint mult számunkban megírtuk, a város új házszámolása folytán szükségessé vált, hogy a vendéglősök s általában az italmérok az új házszámokat a pénzügyigazgatóságnál bejelentessék. E tekintetben — mint tudjuk — a pénzügyigazgatóság, hogy az eljárást megkönnyítse, nagyon helyessen akként intézkedett, hogy a pénzügyi szakasz az italméréseket kimutatásba foglalva fogja az új házszámok feljegyzését teljesíteni. Ezzel az italmérok fel lesznek mentve az egyenként való bejelentéstől, a pénzügyigazgatóság pedig sok munkától lesz megkímélve.

Mit igyunk?

Az elsőrendű természetes szénsavas natrontartalmú ásványvizet, a mohai

Vegyi vizsgálatok s ajánlatok az Ágnes-forrást az orvosok előtt nagyon kedvelt gyógyszerre tették s hamarosan óriási számban kerültek ki orvosi bizonylatok: dr. Kétly, dr. Stamborsky, dr. Berger, dr. Nandorfu, dr. Akantisz, dr. Blodig, dr. Fischer, dr. Mosetig, dr. Rust, dr. Werner, dr. Gebhardt, dr. Balogh, dr. Varga, dr. Szabó, dr. Scipiades, dr. Moravcsik, dr. Glazer, dr. Markosfalvi, stb-ektől, a kik az Ágnes-forrást a legmelegebben ajánlották: ideges gyomorhurutoknál, chronikus gyomorhurutoknál, főleg karisbadi kura után, csontlágylásnál, angolkórúknál, vese- és hólyagbetegségeknek, étvágytalanságnál, verszegénységnek, mint ovószert fertőző betegségek ellen (typhus, cholera stb.) Háztartások számára másféltiteresnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített viznél, sőt a szódavizvel s olosóbb; hogy az Ágnes-forrás vizét a lesgzegényebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetet ingyen kapható. A forráskezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben. Főraktár: Ziegler Albert úrnál Komáromban.

Á G N E S.

forrást, mert feltétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúviz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak bízós ovószert fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógysóknál fogva kiténő szere a legkülönfélébb gyomor-, légsző- és húgyszervi betegségeknek.

Kedvelt borviz!

— **Hirtelen elhunyt lelkész.** Vályi Miklós nagykeszű ev. ref. lelkész aug. 10-én, pénteken este szívizélhűdésben váratlanul elhunyt 42 éves korában. Temetése vasárnap ment végbe igen nagy részvét mellett. Az elhunyt Csallóköz leghumorosabb, viczesebb lelkésze volt, kitől nem egy józsi adoma származik. Madon is lelkészkedett hosszabb ideig. Özvegyén és kiterjedt rokonságán kívül két kis árvája siratja. Az elhunytban Gažambos József ócsai birtokos és 48-as pártelnök, valamint a réthei és nyitrai ev. ref. lelkészek sógorukat gyászolják.

— **Nyári táncmulatság.** A Duna-Ujfalu tűzoltó-testület saját pénztára javára ma, dr. Darányi Ignác Duna-Órs pusztai erdejében fenyves erdő mellett különféle tréfás mutatványok és látványosságokkal egybekötött nyári táncmulatságot rendez. Belépti-díj felnőttektől személyenként 60 fillér, gyermekektől (12 éven alul) 30 fillér fizetendő. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirteligen nyugtáztatnak. A mulatság kezdődik délután 1 órakor s tart mindenkinek tetszése szerint. A mulatság főbb pontjai: 1. Délután 1/2 1 órakor Duna-Ujfalu községből felvonulás az erdőbe zeneszó mellett. 2. Délután 2 órakor kezdetét veszi a tekeversenyzés különféle tárgyak nyelésével; három dobás csekély 10 fillérbe fog kerülni. 3. Délután 4 órakor különféle tréfás mutatványok ugmint: zsemlye evés, béka verseny, fazéktetés, tányértérés, póznamászás, magasugrás, súlydobás, zsákfutás, számár futtatás, síkfutás, faláversenyzés, lepényevés, gyorsfénypésszet stb. stb. 4. Délután 1/2 6 órakor ingyen utazás Mexikóba és Londonba, melyben bárki részt vehet, a ki kellő időben jelentkezik; kocsiokról — kényelmes ülésel — gondoskodva van. 5. Délután 7 órakor a tánc veszi kezdetét, mely tetszés szerint tarthat. 6. Este 1/2 9 órakor görögtűzfény a Dunán.

— **A dunaszerdahelyi rabbi székfoglalója.** Weinberger Sámuel dunaszerdahelyi főrabbi f. hó 29-én foglalja el állását, ez alkalommal Dunaszerdahelyről Komáromba és onnan vissza külön vonat fog közlekedni.

— **A házadómentesség.** Kada Elek Kecskeméti polgármestere javaslatot teljesített a polgármesterek kongresszusa elé, mely a kormánytól az 1896-iki XXIII. t.-cz. 4. §-ának három évre való meghosszabítását kéri. A törvény a házadómentességre vonatkozik s az újonnan épült házakat 12 illetőleg 15 évi adómentességben részesíti. A törvény azonban a meghozatala idejében tett rendelkezés értelmében 1905. év végével hatályon kívül helyeztetett s ezért szükséges Kada Eleknek a meghosszabításra vonatkozó indítványa. Ebben az irányban egyébként már több törvényhatóság is megtette a kellő lépéseket és felírt a törvény meghosszabítása érdekében, mely a városok fejlődésének nézőpontjából nagy fontossággal bír.

— **Football mérkőzés Győrött.** F. hó 12-én d. u. a győri „Egyetértés“ Football pályáján mérte össze erejét Magyarország két legjobb csapatának a „Magyar Testgyakorlatok Köre“ I. és a „Budapesti Torna Club“ I. játékosaiából álló csapat „Komárom-Győr“ kombinált csapatával. A mérkőzés nagy közönség jelenlétében folyt le, a mely nagyon érdekes és izgató volt, amennyiben a budapestiek a végletekig küzdöttek a vidékiek ellen de siker nélkül. A mérkőzés eredménye nagy szenzációt keltett, „Komárom-Győr“ csapata 3:1 arányban győzte le a hatalmas ellenfelét. Az elsőfélidő 2:1. „Komárom-Győr“ javára. A második félidő 1:0. „Komárom-Győr“ javára. Végeredmény 3:1. Biró; Lengyel Béla (K. F. C.) ki igen szépen és pártatlanul bírskodott. A Komáromból kiállított védelem oly hatalmas volt, hogy a budapestiek a legnagyobb tudásuk és óriási küzdelmük mellett sem voltak képesek a győzelem pálmáját magukhoz ragadni. — Ambroviics és Banai (K. F. C.) kitűnt védelme mellett Czidliina kapui (K. F. C.) oly gyönyörű és hatalmas játékot produkált, a mi a ritkaságok közé tartozik. A komáromi kapus e hatalmas munkájával a közönség óriási tet-

szését vívta ki, úgy hogy bátran elmondhatjuk, hogy e győzelem a kapus érdeme. — A fedezet sorból kivált Krappán (K. F. C.) és Szex (Győr). A csatársorból Csefkó (K. F. C.) és Grimm (Győr). Különös, hogy a győri lapok mindent kisajátítanak a győriek javára, akomáromi játékosokat egyszerűen elcsikasztják; holott mindenki, a kinek a football játékról egy kis halvány sejtelve is van, láthatta, hogy a lefolyt mérkőzés a komáromi kapus és hátvédek nélkül bizony csufos kudarczal végződött volna.

— **Ujenczozás.** Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter tegnapi rendeletét bocsátott ki az 1885. évben született hadkötelesek sorozására vonatkozólag, mely szerint az 1906. évi rendes ujenczjutalék sorozását október 10-től november 30-ig kell megtartani az összes törvényhatóságoknak.

— **A szegény szülők megszabolása.** A 1906/7. tanévben ugyancsak keserves helyzete lesz a szegényebb sorsu szülőknek. Nem elég hogy a helybeli elemi iskolában az összes tavaly használt tankönyveket csak „*ugy kimustrálták*“ s kétszer oly drágákkal felcserélték, még a hittan könyveket is, mint az „Alkotmány“ szerdai száma az alábbi szerint jelzi ujjakkal s pedíg *háromszor* drágábbakkal cserélik fel. No hát ez igazán sok. Ez ellen fel kellene az iskolaszékek szólni, mert ha az iskolalátogatás kötelező is mindenkire, de az csak nem kötelező senkire sem, hogy egyes hálával tartozó urak, haszonleső kiadók s vállalkozó szellemű részvénytársaságok éhes zsebeit tömje az ő keserves filléreivel s esetleg azt a pár fillért meg is koplalja. A hír különben így szól: *Az új katekizmus.* A következő sorok közlésére kértek fel bennünket: Tisztelettel értesitem az érdeklődő közönséget, hogy az átdolgozott katekizmusok kétféle kiadása fog még e hó folyamán a Szent István-társulatnál az esztergomi főegyházmegyei hatóság engedelmével megjelenni: a Római katolikus Elemi katekizmus a biblia elemeivel az elemi népiskolák II. osztálya részére, színesen illusztrálva (kötve ára 50 fillér) és a Római katolikus Kis katekizmus az elemi népiskolák többi osztálya részére, illusztrációkkal (kötve ára 56 fillér). Az utóbbi nézetem szerint a közép iskolák első osztályában is meg fog felelni, legalább is addig, míg a szintén elkészült Nagyobb katekizmus meg fog jelenhetni. A Szent István-társulat kiadóhivatala (Budapest VIII., Szentkirály-utca 28.) szívesen veszi, ha a megrendelések már most megtörténnék, hogy a szükséges példányszámról tájékoztatást szerezhessem. Kérem a katolikus lapokat e sorok szíves átvételére. Budapest, 1906. augusztus 12. Pokony Emánuel. az országos katekizmus-bizottság előadója.

— **A jegyzők fizetés kiegészítése.** A községi- és körjegyzők úgy látszik a jövő évben rendes időben jutnak fizetési pótlékukhoz s nem kell hónapokig várniok a kiegészítés kiutalására, mint a tavalyi és ezidei évben. A belügyminiszter felhívta a vármegye közönségét, hogy a községi-, kör- és segédjegyzők 1907. évi fizetés kiegészítésére vonatkozó főkímutatást állítsa össze, az őszi közgyűlésen tárgyalassa s a közgyűlés után azonnal terjessze fel. Így a fizetésekiegészítések még ez évben megállapíthatnak, kiutalványoztatnak úgy, hogy az érdekelt jegyzők illetményeiket már a jövő január 1-étől kezdve havi részletekben felvehetik.

— **Allandó műkedvelői kiállítás.** A „Magyar Műkedvelők Társulata“ közgyűlési határozatából kifolyólag felhívja mindazokat, akik a november hó 15-én megnyíló kiállításon résztvenni óhajtanak, hogy ebbeli szándékukat legkésőbb szeptember 1-ig jelentsék be, mert ezentuli bejelentések figyelembe nem vétetnek. Akik a rajzolásal, a festéssel, a szobrászattal, a fényképezéssel vagy a kézi ügyességre való egyébb munkák egyikével — nem hivatásszerűleg — foglalkoznak még legszerényebb munkával is, résztvehetnek. Mint értesülünk az igazgató választmány legközelebb összeül, hogy a hölgybizottságot, amely iránt

élénk érdeklődés mutatkozik, megalakítsa. A társulat irodája jelenleg Kerepesi-ut 17. szám alatt van. Érdeklődőknek prospektust szívesen küld a társulat igazgatósága.

— **Meglepő művészies fa faragványokat** készít *Bobák Sándor* szobrász *Duna-Almás*on. Lakosztály berendezési tárgyakkban, folyton újabb művészi formákkal.

— **Megégett ember.** Borzasztóan összeégett e hó 15-én egy ember Ó-Szönyön Timár József ottani lakos a pinczébe benzinér ment le, s bár figyelmeztették, hogy vigyázzon égő pipával nyult a benzinehez, a mi fel is robbant s irozatos módon összeégette a szerencsétlent. Az Emberszeretet kórházba hozták be, hol másnap sebeibe belehalt.

— **Talált holttest.** Nagy megdöbbenést keltett városunkban e hó 10-én az a hír, hogy a város határában egy női holttestet találtak, borzasztó merényletről és gyilkosságról beszéltek. A holttestet Kecskés János szántó földjén Mayer Gyula látta meg. A rendőri hatóság nyomban kiment a helyszínére, hol egy teljesen feloszlásnak indult nő holttestére talált. A holttest teljesen el volt már torzulva s kiléte sem volt megállapítható. Minthogy 8-10 napig lehetett a kukoricásban. Külső sérülést azonban a vizsgálattal nem fedezett fel.

— **Nagy István ács iparos** elválal minden szakmába vágó munkát rendkívüli jutányos árákért jótálalással. Komárom Kovács-utca 1591.

— **Tűz.** E hó 7-én délelőtt Szilason tűz ütött ki. Három ház elpusztult — köztük dr. Pázmány Zoltán egyetemi tanár ősi háza is. A nagy viharban óriási veszély fenyegette az egész falut, de a lakosság minden erejét megfeszítve dolgozott az oltásnál, s így sikerült a tüzet eloltani.

Felolós szerkesztő: **Berinkei Bálint.**

Nyomatta a kiadótulajdonos: **Pannonia** könyvnyomda

HIRDETÉSEK.

Asztal tűzhely jó, masszív (szép konyhadisz) ELADÓ. Breznyánszky Komárom-Ujvárosi pályaudvar.

SZÜLŐK FIGYELMÉBE. Egy jobb családnál, hol a tanulók németül is megtanulhatnak s az összes tantárgyakból kisegítik vidéki gyermekek teljes ellátásra elfogadtatnak. Bővebb felvilágosítással szolgál a kiadóhivatal.

Megvételre keresek jókarban lévő íróasztalt. Czim a kiadóban.

Alulírott felhívom a nagy-rabecsült építő közönség b. figyelmét

építési
irodámra.

Komárom-Ujváros || Telephon szám
Igmándi-ut. || 111.

Teljes tisztelettel

Hajagos Andor

építész és okl. építőmester.

== Legkiválóbb gyártmányu ==

Prizmás látcsövek

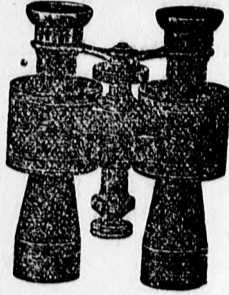
melyek különösen katonai és vadászati célokra a legjobban használhatók.

Goerz-léle triéder binokli és

* Perples prizmás látcső *

mérsékelt

árakon,

mérsékelt

árakon,

csekély részleffizetésre

kaphatók.

RUFRECHZ és GOLDSCHMIED

optikai osztályában.

Budapest, VI., Eötvös-utca 32. sz.

== Árjegyzék ingyen és bérmentve. ==

EHRENTHAL SÁNDOR

férfi szabó. — Komárom.

Ajánlja magát minden idényre mindennemű

férfi, fiu és gyermekruhák

legizlésebb szabás s legolcsóbb árak melletti elkészítésére.

Szabadságoladó katonák előzetes megrendelés esetén külön 20% árengedményben részesülnek.

EHRENTHAL SÁNDOR

Kisbaross-utca Komárom.

Ne olvassa!

hanem azonnal tegyen kísérletet a közismert Steckenpferd-téle Liliomszappannal Bergmann & Co. Drezda és Fetschen a/E. azelőtt Bergmanns Liliomszappann (2 törpével) mely megóvja arcát hófehér szelplómentesnek, s gyengéd finom színűnek. Kapható 80 fillérért, Kovács Artizid örökösai gyógyszerüzében Komárom.

* Könyvkötészet megnyitás. *

Ezennel tudatjuk a m. t. közönséggel, hogy augusztus havában városunkban egy **modern könyvkötészetet** nyitunk. Előrebocsátjuk hogy könyvkötészetünk e szakmában a **környék egyik legnagyobb** s legszámottevőbb **intézete** lesz. **Felszerelése a legújabb rendszerű gépekből** lesz összeállítva. Könyvkötészeti **munkák** ugy egyesektől mint hivataloktól esetleg nyomdászoktól s könyvkereskedőktől is **a legjutányosabb áron** lesznek **elfogadva** s a működésben levő **6 db.** nagyobb **segédgép** felhasználásával azonnal is szállítva.

Egész könyvtárak egyöntetű **bekötését** ugy aranyozással mint annélkül **kiváló olcsó árért** fogjuk eszközölni.

Egyes könyvek kötése 10 kr.-tól feljebb.

Műdomborítások, aranyozott reklámtáblácskák s diszalbumok, minőség s mennyiség szerint **rendkívüli olcsó árak** mellett fognak készítettetni.

Midőn ezt szives tudomásra hozzuk, egyben felhívjuk a figyelmet a már **működésben lévő** de teljesen **ujjonnan felszerelt könyvnyomdánkra**, a mellyel a legkényesebb igényeket is kielégítő **bármely nyomdai munkát azonnal** a legpontosabb elkészítéssel **szállíthatunk**. — Kivánatra postafordultával árajánlattal is szolgálhatunk.

Szives pártolást kér

„**PANNONIA**“ könyvnyomda-, könyv- és papirkereskedés
KOMÁROM, BAROSS-UTCZA 74. SZÁM.